

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 13

SURAH ar-Ra'd

Kapitelnamn: *Surat al-Ra'd* – vilket betyder "Åskan".
Den består av 43 verser och uppenbarades i Medina.

Kort info

- **Tema:** Guds makt, uppenbarelsens sanning och människans ansvar.
- **Innehåll:** Beskrivningar av naturens tecken – åskan, regnet, jorden som återupplivas – som bevis på Guds makt. Påminnelser om att endast Gud styr över allt. Diskuterar profeternas uppdrag och människans fria val mellan tro och otro.
- **Budskap:** Guds ord är sanning och vägledning. Naturens tecken bekräftar Hans makt. De som tror finner trygghet i Hans minne, medan de som förnekar möter straff.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

Alif lam meem ra. **DETTA ÄR budskap ur en uppenbarad Skrift;** det som uppenbaras för dig av din Herre är sanningen, även om de flesta människor inte vill tro. (1) Det är Gud som har rest himlarna utan synligt stöd och som tronar [över skapelsen] i Sin allmakts härlighet, och Han har underordnat solen och månen under [Sina lagar]; var och en löper [sitt

kretslopp] till en tidpunkt [som Han har] fastställt. Han styr skapelsens ordning [och] framställer budskapen fast och klart för att stärka er tro på mötet med er Herre [på Domens dag]. (2) Och det är Han som har brett ut jordens yta och sänkt ned i den fast förankrade berg och låtit den genomkorsas av floder. Och åt alla växter på jorden har Han gett två kön. Han sveper in dagen i natt. Helt visst ligger det budskap i detta till människor som tänker. (3) På jorden finns det [många sorters] mark som [fastän] de gränsar till varandra [har olika egenskaper - mark som ger] vindruvor och [mark som ger] brödsäd och [mark lämplig för] dadelpalmer som växer i klungor eller ensamma, och vattnade av samma vatten; några av dessa [frukter] har Vi gett bättre smak än de andra. I allt detta ligger sannerligen budskap till människor som använder sitt förstånd. (4) OM NÅGOT kan förvåna dig [Muhammad], så är det deras ord, när de säger: "Skall vi, efter att ha [dött och] blivit ett med jorden, verkligen skapas på nytt?" Dessa [människor] förnekar sin Herre; de bär kragar av järn om halsen [som de själva har smitt]. De har Elden till arvedel och där skall de förbli till evig tid. (5) Och de begär att du skall skynda på det onda [som väntar dem] snarare än det goda, fastän [de borde ha tagit varning av] de föredömliga straff som drabbade [onda människor] i gången tid. Din Herre har förlåtelse i beredskap för människorna trots den orätt de begår - men din Herre straffar med stränghet. (6) Och de som förnekar sanningen säger: "Varför har han inte fått ett tecken från sin Herre?" Du är enbart en varnare, men [i Gud] har varje folk sin [högste] ledare. (7) Gud vet vad varje kvinnligt sköte bär och hur mycket havandeskapet förkortas eller förlängs, och allt har sitt givna mått i Hans [plan]. (8) Han känner allt det som är dolt för människor och det som de kan bevittna, [Han] den Våldige, Den som är högt upphöjd över allt. (9) [För Honom] saknar det betydelse om någon av er döljer sina tankar eller uttalar dem högt, och [likaså] om någon gömmer sig i nattens mörker eller framträder öppet i dagens ljus. (10) Änglavakter [omger] människan - de går framför henne och bakom henne - och skyddar henne på Guds befallning. Gud förändrar inte människornas villkor, förrän de ändrar sitt sinne; och om det är Guds vilja att ett folk drabbas av olyckor kan ingen avvärja det och ingen utom Gud kan hjälpa dem. (11) DET ÄR HAN som låter blixten [blända] er [och inge er] fruktan såväl som hopp, och det är Han som driver fram de tunga regnmolnen. (12) Åskan lovprisar Honom liksom änglarna, som står i bävan inför Honom; och Han slungar blixten mot den Han vill. Ändå tvistar de om Gud, [den Allsmäktige,] fruktansvärd i Sin straffande vrede. (13) Till Honom riktas all sann bön. De som människor åkallar i Hans ställe kan inte svara dem; [dessa människor betar sig lika bakvänt] som den som när han vill dricka sträcker flata handen mot vattnet - så når det inte [den törstigens] mun. Förnekarnas bön är bara en meningslös gest. (14) Allt och

alla i himlarna och på jorden faller ned i tillbedjan inför Gud, av fri vilja eller nödda och tvungna, och [så gör] deras skuggor morgon och afton. (15) Säg: "Vem är himlarnas och jordens Herre?" Säg: "[Det är] Gud." Säg: "Och ändå tar ni till beskyddare i Hans ställe dem som varken kan ge sig själva förmåner eller [skydda sig mot] ett ont [som hotar dem]?" Säg: "Kan den blinde jämföras med den seende? Kan djupt mörker jämföras med ljus?" Eller [menar de att] medhjälparna som de sätter vid Guds sida har skapat något jämförbart med det som Han har skapat, så att [medhjälparnas skapelse] för dem liknar [Guds] skapelse? Säg: "Gud är alltings Skapare, den Ende Guden, som härskar över allt med oinskränkt makt." (16) Han låter regn falla, som [fyller] uttorkade flodbäddar till brädden, och det skummande vattnet för upp bottenslammet till ytan; på samma sätt [utfälls] slag ur [metallen] som de smälter över eld för att av den tillverka prydnads- eller nyttoföremål. Så beskriver Gud sanningen och lögnen: slammet och slaggen stöts bort och försvinner, men det som är till människornas nytta blir kvar på jorden. Så framställer Gud [Sina] liknelser. (17) Det högsta goda väntar dem som lyssnar till sin Herres kallelse. Men de som inte lyssnar - om de ägde allt på jorden och lika mycket därtill skulle de helt säkert vilja offra det [för att köpa sig fria på Domens dag]. För dessa [människor] kommer räkenskapen att bli en svår prövning och till helvetet måste de ta sin tillflykt - ett uselt viloställe! (18) KAN DEN som vet att det som har uppenbarats för dig av din Herre är sanningen, likställas med den som är blind? Bara de som har förstånd ägnar detta eftertanke, (19) de som håller fast vid förbundet med Gud och fullgör sina högtidliga åtaganden; (20) de som håller samman det som Gud har befallt skall vara sammanfogat, de som står i bävan inför sin Herre och ängslas för räkenskapens svåra stund; (21) de som bär motgången med jämnmod och strävar efter att vinna Guds välbehag, som förrättar bönen och ger åt andra av det som Vi skänkt dem för deras försörjning, så att ingen ser det eller öppet inför alla, och som fördriver ont med gott. Deras mål är de eviga boningarna, (22) Edens lustgårdar, där de skall stiga in med sina föräldrar, hustrur, barn och barnbarn - de bland dem som var rättsinniga människor - och änglarna kommer emot dem från alla portar och välkomnar dem: (23) "Fred! [Detta är lönen] för ert tålamod och er uthållighet!" Vilken lycka i dessa eviga boningar! (24) Men de som bryter förbundet med Gud som är stadfast [i människans natur], och som åtskiljer vad Gud har befallt skall vara sammanfogat och som stör ordningen och sprider sedefördärv på jorden - över dem faller [Guds] fördömelse och ett tungt öde väntar dem. (25) GUD GER den Han vill riklig och [den Han vill] knappare utkomst; de [vilkas håg står till det jordiska] gläds åt detta liv fastän det, sett ur evighetens synvinkel, inte skänker annat än tom och flyktig glädje. (26) FÖRNEKARNA av sanningen säger: "Varför har han inte

fått ett tecken från sin Herre?” Säg: ”Gud låter dem gå vilse som vill gå vilse och Han leder dem till Sig som vill vända åter till Honom i ånger, (27) de som tror och vars hjärtan blir stilla när Guds namn nämns – är det inte så att då Guds namn nämns blir människohjärtat stilla (28) De som tror och lever rättskaffens skall vinna inre glädje och en lycklig återkomst [till Gud]!” (29) Så har Vi också låtit dig [Muhammad som Vårt Sändebud] stiga fram bland ett folk som förnekar den Nåderike – [andra] folk [som avvisade tron] har kommit och gått före dem – för att du skall framföra till dem det som Vi har uppenbarat för dig! Säg: ”Han är min Herre. Ingen gud finns utom Han. Till Honom sätter jag min lit och till Honom vänder jag åter i ånger över mina synder.” (30) Om det fanns en Skrift [vars ord] kunde sätta bergen i rörelse eller bryta jorden i stycken eller förmå de döda att tala [skulle det vara denna Koran, men inte ens under som dessa skulle leda förnekarna till tron]. Nej, allt beror av Guds beslut. Har inte de troende misströstat om [att förnekarna skall anta tron? De vet ju att] Gud, om Han velat, skulle ha väglett alla människor? Men katastrofer kommer att fortsätta att drabba förnekarna till följd av deras handlingar – [drabba dem] eller [trakten] kring deras hem – till dess att Guds löfte [om trons seger] har uppfyllts. Gud sviker inte Sitt löfte. (31) Före dig har [människorna] gjort narr av [andra] sändebud. Jag gav [dessa] förnekare en frist; men sedan straffade Jag dem – och hur [fruktansvärt] var inte Mitt straff! (32) SKULLE Han som vakar över allt levande och vet vad [var och en] förtjänar med sina handlingar, [kunna jämföras med] de medhjälpare som de sätter vid Hans sida? Säg: ”Kalla dem [vad ni vill]; men ni kan inte underrätta Gud om något på jorden som Han inte [redan] vet. Eller använder ni ord utan mening?” Men dessa förnekares påfund har skönmålats för dem och [så] har [den raka] vägen stängts för dem; och den som Gud låter gå vilse kan inte finna någon som leder honom rätt. (33) De skall straffas i detta liv, men det eviga straffet är en svårare plåga; och ingen kommer att skydda dem mot Gud. (34) PARADiset som har lovats dem som fruktar Gud är som [en lustgård], genomfluten av bäckar; men dess frukter och dess [svalkande] skugga varar i evighet. Detta är det verkliga målet för dem som fruktar Gud, men målet för dem som förnekar sanningen är Elden. (35) [Muhammad!] De som Vi [förut] har skänkt uppenbarelsen gläds över det som har uppenbarats för dig. Men bland dem som splittrats i sekter avvisar några en del av detta. Säg [till dem]: ”Jag har bara blivit befalld att tillbe Gud och att inte sätta någon vid Hans sida. Jag uppmanar [människorna att dyrka] Honom och till Honom skall jag [till sist] återvända.” (36) [Liksom Vi uppenbarade äldre tiders Skrifter] har Vi nu uppenbarat denna som en regelsamling på det arabiska språket. Och om du, efter att ha fått all den kunskap som kommit dig till del, tillmötesgick deras önsknings, skulle ingen kunna skydda dig mot Gud,

ingen ta dig i försvar. (37) Vi har sänt [Våra] sändebud före dig och gav dem hustrur och barn, men ingen av dem har fått göra tecken och under annat än med Guds tillåtelse. Varje tid har haft sin uppenbarelse. (38) Gud upphäver eller bekräftar vad Han vill [av tidigare budskap]; hos Honom är all uppenbarelse källa. (39) ANTINGEN Vi låter dig se något av det som Vi har lovat dem eller låter dig dö [innan straffet når dem], är din plikt bara att framföra [budskapet]; räkenenskapen tillkommer Oss. (40) Har [förnekarna] då inte sett hur Vi slår mot [deras] land och skär bort dess utmarker [undan för undan och låter dem falla i de troendes händer]? Gud ensam dömer och ingen kan tillfoga något till Hans beslut; Han är snar att kalla till räkenenskap. (41) Dessa [envisa förnekare] föregångare tänkte också de ut listiga och bedrägliga argument, men Gud har alla argument [i Sin hand]. Han vet vad var och en har förtjänat [med sina handlingar] och förnekarna kommer att få klart för sig vem som står som [slutlig] segrare. (42) Och förnekarna säger: "Du är inte [Guds] utsände." Svara [dem]: "Inga andra vittnen behövs mellan mig och er än Gud och den som har [verklig] kunskap om uppenbarelsen." (43)

[KAPITEL 13](#)

«[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 14](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 12](#)»

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)